

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมประชาสัมพันธ์. การใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการดำเนินงานตามนโยบายการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว กองงานวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์, 2547. (อัดสำเนา)

กาญจนา วิชาคุณ. การนำเสนอรูปแบบและเนื้อหาที่สนับสนุนสังคมและต่อต้านสังคมที่ปรากฏในรายการเกมโชว์ทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

การพัฒนารายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว ในประเทศอังกฤษ. [Online].

2548. แหล่งที่มา: <http://www.childmedia.net/document/engtv.html> [14 ธันวาคม 2548]

คำนวร. สื่อชั้นนำได้มากแค่ไหน? ถ้า 89% ของเด็กไทยดูทีวีทุกวัน. Thailand Education Journal 5 (สิงหาคม 2543): 55.

จุดเปลี่ยนรายการเด็ก รัฐจุดชนวนศึกหน้าใหม่-หน้าเก่า ใครดี-ใครอยู่. ผู้จัดการรายสัปดาห์ (13 กันยายน 2547).

จุมพล รอดคำดี และ อรทัย ศรีสันติสุข. สภาพการณ์ ปัญหา และอุปสรรคของการผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กในประเทศไทย. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง การส่งเสริมการผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. (อัดสำเนา)

จุมพล รอดคำดี. รายการสำหรับเด็ก. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง การผลิตรายการโทรทัศน์โทรทัศน์สำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. (อัดสำเนา)

ชโรบล เรียงสุวรรณ. สัมภาษณ์, 14 มิถุนายน 2548.

ชลอ ศรีจามร. สัมภาษณ์, 9 มกราคม 2549.

ชวลิตา มากแผ่นทอง. การวางแผนรายการโทรทัศน์: กรณีศึกษาสถานีโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ในประเทศไทย. ปัตตานี: โครงการจัดตั้งคณะวิทยาการสื่อสาร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2544.

ทวิรัตน์ คงคราญ. สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2548.

ทศพล สิริวัฒน์. สัมภาษณ์, 15 สิงหาคม 2548.

ทิพย์เยาว์ จุลโกลบล. สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2548.

ธนิศา จันทวงษ์. การวิเคราะห์เนื้อหาภาพยนตร์การ์ตูนหุ่นคนทางโทรทัศน์เพื่อการพัฒนาเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

นารากร ดิษยาน. การวิเคราะห์เนื้อหารายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

นิมะ ราษีดี. สัมภาษณ์, 12 พฤษภาคม 2548.

บุญชาย สิริโกศทรัพย์. สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2548.

ปิยาวรรณ สกกุลเจริญ. ขนาดครัวเรือน รายได้ และค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนไทยระหว่างปี พ.ศ. 2533-2543: บทวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลง. วารสารประชากรศาสตร์ 20 (มีนาคม 2547): 3.

พรชัย เขวงเดช. การวิเคราะห์เนื้อหาด้านจริยธรรมของภาพยนตร์การ์ตูนสำหรับเด็กที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532

พรภัสสร หริ่มเจริญ. สัมภาษณ์, 9 พฤษภาคม 2548.

พลากร สมสุวรรณ. สัมภาษณ์, 14 มิถุนายน 2548.

พวงชมพู บำรุงสุข. กลยุทธ์การสร้างสรรครายการโทรทัศน์เพื่อส่งเสริมสถาบันครอบครัว, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ภัทรจารีย์ อัยศิริ. สัมภาษณ์, 13 มิถุนายน 2548.

โมเดิร์นไนน์บุมเรตติ้งQ4 'มิ่งขวัญ'ไฟเขียว รายการเด็ก-คู่ขวัญ. สยามธุรกิจ 513 (8-11 กันยายน 2547).

รัชনীกร โชติชัยสถิตย์. ทำรายการเด็กให้ฮิต ต้องคิดอะไร. มติชน (22 พฤศจิกายน 2546).

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานตามนโยบายการใช้สื่อของรัฐเพื่อการศึกษา และการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน และครอบครัว. คำสั่งรองนายกรัฐมนตรี. ที่ 73/2546.

วิภา ยุคมพันธ์. การผลิตสื่อโทรทัศน์และวิทยุทัศน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ศศิธร อภิสัทธีรัตน์. การขัดเกลาทางสังคมผ่านรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กประเภทรายการ ปกป้องบ้านเกิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการสำรวจเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี [Online]. 2545. แหล่งที่มา: <http://www.nso.go.th/nso/data/02/child.html> | 10 ตุลาคม 2547]

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สรุปผลการสำรวจสื่อมวลชน (โทรทัศน์) พ.ศ. 2546. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี [Online]. 2546. แหล่งที่มา:

<http://www.nso.go.th/thai/stat/summary/pub-media/tele.pdf>. [21 ธันวาคม 2547]

สมใจ สะสมทรัพย์. สัมภาษณ์, 10 มิถุนายน 2548.

สมรักษ์ ณรงค์วิชัย. สัมภาษณ์, 18 สิงหาคม 2548.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ 4 พฤศจิกายน 2546

[Online]. 2546. แหล่งที่มา: <http://www.thaigov.go.th>[10 ตุลาคม 2547]

สื่อที่วิศนีกกำลังสนองนโยบายรัฐทำรายการเด็กสรรค์สร้างความรู้. เดลินิวส์ (13 มกราคม 2547).

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์ หน่วยที่ 1-4. พิมพ์ครั้งที่ 3

กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533.

สุทธาทิพย์ ศรีวรานนท์. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กในประเทศไทย พ.ศ. 2536.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิต

วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

สุธรรม นันทมงคลชัย. ครอบครัว เด็ก กับการดูโทรทัศน์. ประชากรและการพัฒนา. 24(เมษายน-

พฤษภาคม 2547): 3.

สุระ เกนทะนะสิล. สัมภาษณ์, 9 ธันวาคม 2548.

เสาวณี ชินนาลอง. การสอนภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์ในรายการฟู๊ดฟิตฟอโฟ. วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

2543.

หรรษา ลิ้มเกรียงไกร. สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2549.

อรุณี นันทิวาศ. สัมภาษณ์, 17 มิถุนายน 2548.

อรุโณชา ภาณุพันธ์. สัมภาษณ์, 26 พฤษภาคม 2548.

อุบลรัตน์ สิริยวศักดิ์. การสื่อสารมวลชนเบื้องต้น: สื่อมวลชน, วัฒนธรรม และสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

อุบลรัตน์ สิริยวศักดิ์. รายงานการศึกษาเรื่องสื่อมวลชนเพื่อการศึกษาและการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: โครงการยุทธศาสตร์สื่อเด็ก, 2548.

อุไรวรรณ รัตนธรรม. สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2549.

อรทัย ศรีสันติสุข. โทรทัศน์กับการสร้างสรรค์จินตนาการของเด็ก. วารสารธรรมศาสตร์. 13:4 (ธันวาคม 2527): 101.

ภาษาอังกฤษ

Baron, R. A. and Byrne, D. Social Psychology. 9 th ed. Boston: Allyn & Bacon, 2000.

Carroll, R. L. and Davis, D. M. Electronic Media Programming: Strategies and Decision Making. New York: McGraw-Hill, 1993.

Eastman, S. T. and Ferguson, D. A. Broadcast/Cable Programming: Strategies and Practices. 5 th ed. Belmont, California: Wadsworth, 1996.

Heintz-Knowles, K. The Reflection on the Screen: Television's Image of Children. Children & the Media [Online]. 1994. Available from: <http://www.childrennow.org> [10 October 2004]

Hogg, M. A. and Vaughan, G. M. Social Psychology. 2 nd ed. London: Prentice Hall Europe, 1998.

Hybels, S. and Ulloth, D. Broadcasting and Introduction to Radio and Television.

New York: D'Avans Nostrand, 1978.

Kenrick, D. T., Neuberg, S. L. and Cialdini, R. B. Social Psychology: Unraveling the Mystery. 2 nd ed. Boston: Allyn & Bacon, 2002.

Lasswell, H.D. The Structure and Function of Communication in Society. In L. Bryson (ed.) The Communication of Ideas. New York: Harper and Brothers, 1948.

Mares, M. L. and Jamieson, K. H. Positive Effects of Television on Social Behavior: A Meta-Analysis. Pennsylvania: The Annenberg Public Policy Center, 1996.

McQuail, D. McQuail's mass Communication Theory. 4 th ed. London: Sage, 2000.

McQuail, D and Windahl, S. Communication models for the study of mass communication. 2 nd ed. New York: Longman, 1993.

O'Sullivan, T., Dutton, B. and Rayner, P. Studying The Media: an Introduction. London: Arnold, 1994.

Sherman, B. L. Telecommunications Management: Broadcasting Cable and the New Technologies. 2 nd ed. New York: McGraw-Hill, 1995.

Straubhaar, J. and Larose, R. Media Now: Understanding Media, Culture, and Technology. 4 th ed. Belmont, California: Wadsworth/Thomson Learning, 2004.

What Children See and Learn. [Online]. (n.d.). Available from:

<http://www.aap.org/ZZZNKWJGQ2D.html> [2005, December 15]

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวชติพร ศิริภัทร เกิดเมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2522 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ในปีการศึกษา 2543 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2546